

פרוטוקול מס' 159
מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
ביום ג', ט' באדר א' תשל"ו - 10.2.1976, שעה 08.30

נ כ ח ד :

חברי הוועדה:
י. ארידור - יו"ר
ח. אבו-רביעה
י. בארי
ת. טובי
א. יריב
ב. מואב
א. גיבלבר
ד. קורן
י. תמיר

מוזמנים:
ד. ברזילי - מרכז השלטון המקומי
מר מוניץ -
מר רותם - משרד הפנים
מר שפט -
מר לוי -
ת. דוה - המשפטים

מזכיר הוועדה: י. ברזני

ר ש ס ה : א. אולר

- סדר-היום:
1. חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 5);
 2. חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 20);
 3. אינפורמציה מפי ח"כ י. תמיר על פעולות בשטח איכות הסביבה בצה"ל ובמסגרת ישראל.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. ארידור:

1. חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 5)

משרד הפנים נתבקש להמציא לנו תשובה
להצעה של ח'נ י. חמיר בסעיף המדובר
על ייצוג ארגונים שונים כמועצה לארצית.

היו"ר י. ארידור:

מר שפט:
פסקה (12) יבוא: (13) נציג ארגונים שעניינם בשמירת איכות הסביבה,
והוא יתמנה על ידי שר הפנים לאחר התייעצות בארגונים אשר לדעתו עניינם
בשמירה על איכות הסביבה. הנוסח הזה משתלב בנוסח הקיים של סעיף 2,
אלא שמדובר בו על חובת התייעצות של שר הפנים בארגונים השונים.

הסכנה כאן היא שאם שר הפנים ישכח
להתייעץ עם אחד מהגופים הרבים -

היו"ר י. ארידור:

אפשר יהיה להגיש נגדו בג'צ.

נכון. אבל החלטנו לקחת את הסיכון
הזה.

מר שפט:

ומה ביחס להצעתו של ח'כ חמיר להוסיף
את ארגון הגג החדש?

היו"ר י. ארידור:

מר שפט:
איננו יודעים עדיין אם אמנם יהיה
ארגון כזה ומי יהיו חבריו, ולכן
לא יכולנו לכתוב כאן "ארגון גג". אבל מבחינה עקרונית הכוונה המוצהרת
היא ששר הפנים יתייעץ עם הארגונים, ובעיקר עם ארגון הגג האמור.

ד. קורן:
הגישה לפיה שר הפנים יתייעץ בארגונים
השונים בראיית לי נכונה. אבל לא נראה
לי שהשר הוא שיקבע אילו ארגונים יכיל לפי הסעיף הזה יכול השר להחליט
להתייעץ לצורך זה גם בהתאחדות לכדורגל. אני מציע אפוא לכתוב שהשר
יוכל להוסיף נציגים של ארגונים שיאשרו ע"י ועדת הפנים של הכנסת.

כלומר, את הארגונים תקבע ועדת
הפנים; את הנציג יקבע השר.

היו"ר י. ארידור:

נכון.

ד. קורן:

מר שפט:
אני מבין שהכוונה היא לקבוע את
הארגונים מזמן לזמן. לא נתנגד לכך
אם אתם עומדים על זה, אבל לא בהתלהבות אנחנו מקבלים זאת. כי זו הפעם
הראשונה שלחוק התכנון והבניה מוכנסת חובת התייעצות בוועדת הפנים של
הכנסת. מכך מתבקש שגם אותם ארגונים שיש להם זכות להגיש התנגדות לתכניות
ייקבעו ע"י ועדת הפנים. האם ועדת הפנים באמת רוצה להיכנס לניחול המינהלי
הטהור של ענייני תכנון ובניה?

הי"ר י. ארידור:
 לא. איננו רוצים להרחיק לכת. עקרונות
 אתה צודק. אלא שבשלב זה כל מעמד של
 הארגונים הללו עדיין איננו ברור. אילו היה שר הפנים קובע מיד מי הם
 הארגונים שבהם יתייעץ - זה עניין אחר. אבל כשאומרים כאן "התייעצות
 סארגונים שלועת שר הפנים עניינם בשמירת איכות הסביבה" - הרי זה שוב
 עניין אחר.

מר שפט:
 השר יכול תמיד לעמוד לביקורת של בג"ץ
 ולביקורת הכנסת. הבה נשאיר את העניין
 הזה לעת עתה לבית-המשפט הגבוה לצדק.

ד. קורן:
 אין דע בכך שהשר יבוא פעם בשנתיים
 לוועדת הפנים בעניין זה. ואשר לטענה של
 התערבות מינהלית מצד ועדת הפנים - כבר היו דברים לעולם. יש חוקים רבים
 המותנים באישור כללי של הוועדה. איננו מתערבים בסיקול של השר אם לקבל
 את עצתו של כל אחד מהגופים הללו. אנחנו רק אומרים: צריך לשמוע את
 הגופים האלה - המועצה לא"י-יפה, מלר"ז וכו'. אנחנו רק נקבע מי יהיו
 הארגונים שיש להם מעמד בעניין זה. אפשרות שניה היא שנפרט כאן מראש את
 רשימת הארגונים שבהם צריך יהיה השר להתייעץ. המלים "התערבות מינהלית"
 לועתא אינן מתאימות כאן.

מר שפט:
 הדבר הזה יכול לשמש תקדים. בפעם הבאה
 כשתתעורר בחוק אחר שאלה של שיקול דעת
 של השר - יבואו אז ויטענו: הרי כבר קבענו פעם את העקרון שוועדת הפנים
 היא שמאשרת את הארגונים שבהם צריך השר להתייעץ. מוטב באמת לפרט ושיפה
 של כל הארגונים שבהם צריך השר להתייעץ.

הי"ר י. ארידור:
 מר שפט שכנע אותי שאנחנו גורמים כאן
 אל החחום המינהלי. כשאנחנו מפרטים כאן
 בחוק מיהו ארגון יציג - זה דבר אחר. כשאנחנו מתחילים לחוות דעה לשר
 הפנים באילו ארגונים הוא צריך להתייעץ - יש לי רושם שזוהי פעולה מינהלית
 ולא חקיקתית. אני מציע אפוא שנסתפק כאן בקביעת הצורך להתייעץ בארגונים
 אלה, ואת היתר נשאיר לשר. כי אם מדובר ב-20 ארגונים, שהוועדה מציעה לשר
 להתייעץ ב-10 מהם, והשר מתייעץ בארגון ה-11. מה נעשה אז? ומה גם שנראה
 לי שוועדת הכנסת נתונה בעניין זה ללחצים יותר משר הפנים, ולמעשה תצטרך
 לכלול את כל הארגונים. אם רוצים אפוא דווקא לצמצם את מספר הארגונים שהשר
 יצטרך להתייעץ בהם - צריך לתת את הסמכות בידי השר דווקא ולא בידי ועדת
 הפנים.

מר רותם:
 ובפרט שמדובר כאן בעניינים טכניים ולא
 פוליטיים, ומה גם שכל חבר כנסת יכול
 לדרוש מהשר בכל עת הסברים למה פעל בדרך זו ולא אחרת, ובמקרה הגרוע ביותר
 אף אפשר לשנות את החוק. אני מבקש אפוא מח"כ קורן לוותר הפעם על הצעתו.

ד. קורן:
 במה שונה המועצה לא"י-יפה מהרשות לגנים
 לאומיים ושמורות טבע שלה בותנים פעמד
 מיוחד ואילו המועצה לא"י-יפה נכללת בין כל יתר הארגונים הבלתי-מזוהים
 כאן?

מר שפט:
 רשות הגנים ושמורות הטבע היא גוף
 סטטוטורי. בסופו של דבר אנחנו הרי

ועדת הפנים ואיכות הסביבה
10.2.76

מר שפט:

יודעים מי יהיה הנציג של הארגונים הללו, ולמעשה כבר אפשר לנקוט בשמו (אדיר שפירא).

ג. מואב:

ברור שאני תומך בהצעת. נראה לי רק שהניסוח צריך להיות "נציג של ארגון" ולא "נציג ארגונים שעניינם...". זה צריך להיות נציג של ארגון אחד, ולא של הארגונים כולם או של ארגון-הגג.

הי"ר י. ארידור:

ואם יש לך 10 ארגונים? לפי ההצעה יקבע שר הפנים את הנציג, והנבחר הזה יהיה נציג של כל אותם הארגונים.

מר שפט:

בישיבה הקודמת הודיע ח"כ תמיר שלמעשה כבר הוקמה פדרציה של כל הארגונים הללו, אלא שהיא עדיין רופפת מאד. משום כך ניסחנו את ההצעה כפי שניסחנו.

ג. מואב:

אני חוזר ומציע לכתוב: "נציג ארגון שענייניו בשמירת איכות הסביבה, והוא יתמנה ע"י שר הפנים לאחר התייעצות בארגונים שלדעתו עניינם בשמירה על איכות הסביבה".

מר שפט:

אין לי התנגדות לקבל את ההצעה הזאת.

הרחלט: לקבל את ההצעה בניסוח שהציע ח"כ מואב:

"(3) לאחר פסקה (12) יבוא: (13) נציג ארגון שענייניו בשמירת איכות הסביבה, והוא יתמנה ע"י שר הפנים לאחר התייעצות בארגונים שלדעתו עניינם בשמירה על איכות הסביבה".

הי"ר י. ארידור:

לחוק זה יש הסתייגות של ח"כ טובי לסעיף 3, שיעלה אותה בכנסת. כן הציע בחוק זה ח"כ פעיל מספר הסתייגויות: (1) לגבי שינוי מספר נציגי הממשלה מציע ח"כ פעיל לכתוב: "שלושה חברי ממשלה, שר הפנים, שר השיכון ושר החקלאות. לדיוני המועצה יוזמנו מופחים משרדים אחרים לפי הצורך". בנושא זה החלטנו לאפשר לח"כ פעיל להגיש הסתייגות בכנסת. (2) בסעיף 2 (ב) (5) מציע ח"כ פעיל לכתוב: "בעל הכשרה מקצועית בענייני איכות הסביבה שימנהו שר הפנים בהתייעצות עם מועצת הגנים הלאומיים ושמורות הטבע ועם המועצה לארץ-ישראל יפה". הסתייגותו זה למעשה אינה עומדת, כי היא נבלעה בסעיף 13. אבל אם יעמוד על כך - לא נמנע ממנו להגיש את הסתייגותו זו.

מר שפט:

אני מקבל עלי לברוק אם אכן עומד ח"כ פעיל על הסתייגותו בנקודה זו.

הי"ר י. ארידור:

הוא גם מציע לבטל את סעיף 1 (2) המדבר על שבעה חברי ממשלה, בעקבות הסתייגותו הראשונה האומרת שיהיו רק 3 נציגי ממשלה בלבד.

מחליטים: 1. לאפשר לח'כ לעיל להעלות את הסתייגויותיו בכנסת.

2. להניח את החוק, על תיקונו כפי שאושרו, על שולחן הכנסת לקריאה סופית.

תסיר:

אני מצטער שלא הייתי נוכח בתחילת הישיבה, אבל רציתי להעיר לנוסח שנתקבל. בסעיף 13 אני מציע לומר: "נציג מסגרת-הגג של הארגונים שעניינם בשמירת איכות הסביבה, והוא יתמנה ע"י שר הפנים...". במקש שנים טרחתי לאגד את כל הארגונים תחת מסגרת-גג אחת. לאחרונה הוקמה מסגרת זו, והיא מקיפה 18 ארגונים שעניינם שמירה על איכות הסביבה, כמו המועצה לאי-יפה, מלר'ז, החברה להגנת הטבע, ליונס, ארגוני התברואצים, הגזנים וכו'. זה בהסכמת שר הפנים והמנכ"ל. הוסכם שכל אחד מהארגונים הללו יהיה ייחודי, וארגון-הגג יטפל רק בדברים המשותפים. אם הסעיף בחוק הזה לא יזכיר במפורש את ארגון הגג - ייווצר מצב שכל אחד מהארגונים הללו ישאף להיות מיוצג בנפרד. לאחרונה פניתי וביקשתי להכין טיוטה של תקנון של אגודה עותומאנית לארגון-הגג הזה, כי אחרת תיווצר בו אנרכיה. אני רוצה להזכיר שהרעיון המקורי היה של משרד הפנים, ואני חוזר על הצעתי לכלול את ארגון-הגג הזה בחוק.

היו"ר י. ארידור:

לאחר שבענין זה כבר החלטנו - נוכל לקבל את הצעתו של ח'כ תסיר רק אם יש לכך בוועדה הסכמה כללית. אם לא - נצטרך לפעול בענין זה באמצעות הצעה לרביזיה של החלטת הוועדה.

ג. טואב:

אני מציע שח'כ תסיר יבקש רביזיה של ההחלטה שנתקבלה, כדי שיערך בשאלה זו דיון חוזר. כי אני הצעתי לשנות את נוסח הסעיף כולו בכיוון הפוך: שלא ידובר על ארגון-גג אלא על "נציג של ארגון", ולא של "ארגונים". אבל אני מסכים לדיון חוזר, כי יש לי מה להגיד בנוון. עכ"פ, מה שחשוב הוא שבמועצה לתכנון ובניה יהיה יצוג לא של ארגונים אלא של ענין.

היו"ר י. ארידור:

כיוון שהדעות חלוקות - אני מבין שח'כ תסיר מבקש רביזיה של ההחלטה שנתקבלה. נעכב אפוא את הגשת התוס' לכנסת לקריאה סופית עד שנדון בהצעת הרביזיה, באחת הישיבות הקרובות.

2. חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 20)

היו"ר י. ארידור:

היום קיבלנו בכתב את הערות טרנזי השלטון המקומי לחוק, ואני מחלק

אותן בין החברים.

סעיף 52

מר שפט:

בסעיפים 50 ו-51 (שטרם דנו בהם) יש מגבלות של זמן שבהן לא ניתן להעלות נושא לדיון מחדש, אלא בתנאים מסויימים: לגבי ביטול החלטת מועצה דרוש זמן של 3 חדשים, וכו'. בסעיף 52 אנחנו מציעים יוצא-מן-הכלל: הפלצות של

מר שפט:

ועדה או דו"ח של ועדה. אם יש דרישה לדיון חוזר בדו"ח או בהמלצות של ועדה - יש כאן פריבילגיה דיונית לחברי מועצה. כי יש הבדל בין החלטות רגילות של המועצה ובין החלטות של ועדה שהמועצה מאשרת או לא מאשרת.

ד. ברזילי:

חלק גדול מהחלטות המועצה מתקבלות בעקבות חוות דעת של ועדה. יש המלצות של ועדה שהמועצה מקבלת ללא דיון, תוך הסתמכות על מומחי הוועדה, ויש המלצות שחבר מועצה מבקש לקבל הסברים או לשמיע דעתו עליהן לפני שהמועצה מאשרת אותן. אינני רואה הבדל בין שני הסוגים הללו, ואינני מבין למה לגבי הסוג האחד הואים את ההחלטה כאישור המלצות של ועדה, שאפשר לדון בה שוב ללא הגבלה של זמן, ואילו לגבי הסוג האחר דואים את ההחלטה כהחלטה של המועצה שדיון חוזר בה מחייב שיעבור זמן מסויים מן ההחלטה.

היו"ר י. ארידור:

בסופו של דבר הכוונה היא למנוע בזבוז זמנה של המועצה. לפי הטעיף המוצע יוצא שבהחלטה של המועצה אי-אפשר לדון אלא בהגבלה של זמן, אבל בהמלצות של ועדה שהביאו להחלטה של המועצה אפשר יהיה לדון עשרים פעם, עד שיפאט.

מר שפט:

הטעיף 52 מקביל למעשה לסעיף 53 בתוספת לצו א', האומד: שום דבר האמור בפרק זה (בדבר חירוש הצעות) אינו בא להגביל את הדיון ואת ההצבעה על הצעת ועדה לשוב ולדון בדו"ח או בהמלצות שהביאה הוועדה לפני המועצה. כלומר, הכוונה היא שהפריבילגיה היא לוועדה עצמה.

היו"ר י. ארידור:

אם כך, צריך להוסיף: בדיון בהמלצה או בדו"ח של ועדה לא יחולו ההגבלות של סעיפים 50 ו-51, אם הוועדה החליטה על כך.

מר שפט:

נכון. לכך הכוונה.

א. יריב:

אני שוב לא רואה את ההבדל. מאחר שנתקבלה החלטה ע"י המועצה - הזמן של שלושה חדשים מתייחס להחלטות המועצה. נניח שוועדה הגישה המלצה ששימשה במים להחלטת המועצה.

היו"ר י. ארידור:

אם הוועדה החליטה לשנות - ההגבלות לא יחולו במועצה. לכך הכוונה.

א. גיבלבר:

לא מתקבל על הדעת שוועדה מביאה למועצה ענין לאישור, וכעבור שבוע היא עצמה מבקשת דיון חוזר.

היו"ר י. ארידור:

יכול להתברר לוועדה עצמה ששגתה, כמו שקורה גם לוועדות הכנסת לאחר שכבר העבירו הצעה כלשהי לאישור סופי למליאה, והן מבקשות להחזיר את הדיון לוועדה. ההצעה היא שבענין רציני, כשהוועדה עצמה מבקשת לשנות את המלצתה, אפשר יהיה לדון שנית במועצה, ללא ההגבלה של זמן.

אינני רואה כאן את הפסקה האומרת
שמדובר רק במקרה שהוועדה עצמה

ת. רווח:

רוצה לשנות את המלצתה הקודמת.

אם איננה רוצה לשנות - אין צורך
לדון מחדש.

היו"ר י. ארידור:

כאן נותנים לוועדות יותר שיקול
דעת מאשר לחברי מועצה.

א. יריב:

זה קיים במידה מסויימת גם בכנסת.

היו"ר י. ארידור:

אבל לא אחרי שהכנסת קיבלה החלטה.

א. גיבלבר:

אפשר לנסח את הסעיף כך: בדיון
בהמלצה או בדוח של ועדה לא יחולו

היו"ר י. ארידור:

ההגבלות אם החליטה על כך מועצת הרשות. ואז נשאר זאת למועצה. כלומר,
אוטומאטית אין דשות, אלא אם יש על כך החלטה של מועצת הרשות. אני
חושש מפני סתימת אפשרות לדיון חוזר בהמלצה שהוועדה מצאה שגתה בה
ושינתה אותה.

הוועדות מורכבות מחברי המועצה?

א. יריב:

לא רק. עכ"פ, אם רוצים לתקן
טעות - חשבתי שצריך לאפשר למועצת
הרשות לחזור ולדון בדוח של הוועדה, אם המועצה מצאה זאת לנחוץ.

היו"ר י. ארידור:

אם ראש עיריית חדרה סבור שאיננו
זקוק לסעיף הזה - גם אני לא,
ובפרט שאני רואה שגם חברי ועדת הפנים אינם נלהבים לו.

מר שפט:

ובפרט שלפי הסעיפים 50 ו-51 יש
אפשרות לראש העיר או לשליש מחברי

היו"ר י. ארידור:

המועצה לדרוש בכל זאת דיון חוזר.

סעיף 52 איננו מדבר רק על מקרה
של החלטה שכבר נתקבלה במועצה.

מר רווח:

אנחנו רוצים לתת לוועדות משקל בעבודה המועצה, ע"כ שיו"ר ועדה ולא
רק ראש המועצה יוכל להביא ענין לדיון חוזר, אם המלצה כלשהי של הוועדה
נתקבלה ע"י רוב מקרי וכדומה, לפעמים אפילו בניגוד לדעתו של ראש המועצה.
לכן הסעיף 51 איננו מספיק כאן, וכבר היו דברים מעולם.

אני מבין שיש הסכמה כללית בין
חברי הוועדה למחוק את הסעיף,

היו"ר י. ארידור:

וגם מרכז השלטון המקומי איננו מתנגד.

מחליטים: למחוק סעיף 52.

סעיפים 53 ו-54

מר שפט:

את הסעיפים הללו צריך לקרוא בצמוד לסעיף 63 המדבר על דיונים מיוחדים שבהם הגבלות הזמן הלו אינן חלות ויש קביעות-זמן אחרות.

ב. מואב:

היכן נאמר כאן שהאמור בסעיפים 53 ו-54 אינו חל על סעיף 63?

היו"ר י. ארידור:

את זה צריך יהיה לתקן בסעיף 63.

א. יריב:

אם יש דיון חשוב שרוב חברי המועצה מבורים שצריך להמשיך בו גם מעבר לארבע השננות, ורק חבר אחד מתנגד - למה אי-אפשר להחליט ברוב דעות על המשכת הישיבה?

ד. מורן:

במקרים כאלה, כשדו"ע שהישיבה תהיה ארוכה במיוחד, יכול ראש העיר מראש לזמן שתי ישיבות לאותו יום, האחת לשעה 6 בערב והשנייה ל-10.

א. יריב:

האם מותר בכלל לקבוע שתי ישיבות באותו יום?

ד. ברזילי:

לא כתוב שאסור.

מר רותם:

בסעיף 54 אנחנו מציעים להוסיף, אחרי המלים "ערב יום מנוחה", גם "ולא במוצאי יום מנוחה". כי כבר היו מקרים שראש עיר קבע ישיבה מיד אחרי צאת השבת.

היו"ר י. ארידור:

כתוב "ביום החול הבא". מוצאי יום מנוחה, בניגוד לערב יום

מנוחה, איננו יום חול.

מר רותם:

לשאלה של ח"כ יריב: אנחנו בכל זאת מבורים שצריך לתת לכל חבר של המועצה אפשרות להתבטא בישיבה עד גבול מסויים, ויש גם גבול של כוח פיסי. משום כך אומרים שמספיקות שלוש או ארבע שעות לישיבה, ובפרט שכאשר מדובר בעניינים דחופים ביותר אפשר לקיים ישיבה נוספת כבר למחרת.

א. יריב:

ייתכן שמדובר באירוע שמחייב דיון ממושך יותר, בעל משמעות ציבורית.

ד. ברזילי:

יש מספר סעיפים בפקודת העיריות שבמהלך החיים הרגיל אין מקפידים עליהם ביותר. אני מניח שגם על כמה מן הסעיפים כאן לא יקפידו כל-כך בחיי היום-יום של הרשות המקומית. מועצת הרשות המקומית איננה מצוהלת בפורמליות כל-כך נוקשה כמו הכנסת. לדוגמה: בסעיף 54 מתייחסים לאפשרות של הזמנת חברי המועצה שלא היו נוכחים בישיבה הקודמת. לא כתוב כאן מתי צריך למסור להם את ההודעה. תיאורטית אפשר למסור להם את ההזמנה לישיבה הבאה דקה לפני תחילת הישיבה. רוב ישיבות המועצה נמשכות כיום כשלוש שעות, פרט לישיבות על תקציב או על אירוע מיוחד. תתכן למשל ישיבה שנקבעה ברוב האחרון לאישור ארנונות (סעיפים לאשרן עד ה-28 בפברואר). אם הדיון לא נסתיים תוך שלוש שעות - יכול למעשה חבר אחד של המועצה לטרק את הענין כולו כי ידרוש לסיים את הישיבה. אני סבור אפוא שלא דרושה הגבלה של זמן לישיבה. לא מינימום ולא מקסימום.

ב. מואב:

אני בעד הגבלה. טוב לסדרי הדיון של כל גוף שתהיה מסגרת לדיון.

ד. ברזילי:

באותן מועצות שהפסיקו לנהל פרוטוקול שוטף של הדיונים ומנהלות רישום דק של החלטות וכו' - צומצמו מספר שעות הדיונים עד לרבע הזמן. בישיבות מועצה שאינן מתנהלות למען היציע אין למעשה מה לדון ארבע שעות.

היור' י. ארידור:

אני מסכים עם ח'כ מואב, בפרט שאני מניח שבאלו הכי שבדיון על אירוע מסויים לא יקפידו על מסגרת השעות. אני סבור שצריך להשאיר את הגבלת הזמן, ולאפשר חריגה דק בהסכמה של כל חברי המועצה, בהנחה שהמצ'אות תפתור את הבעיות, ומתוך דאגה לכך שלא יהיה נסיון של סחבת.

מר רותם:

כבר הוספנו הוראה בחוק זה שכל חבר מועצה יכול להוסיף סעיפים לטה', ואז ייתכן שסדר היום יהיה כל-כך עמוס שישיבה תוכל להימשך גם שש ושבע שעות. משום כך חייבת להיות ההגבלה.

א. יריב:

שוכנעתי בצורך בהגבלת הזמן. השאלה היא אם זה צריך להיות פה-אחד, או די ברוב של חברי המועצה. כדי להחליט על הארכת הזמן.

היור' י. ארידור:

אולי אפשר באמת לכתוב: בהסכמה של 3/4 מחברי המועצה אפשר לחרוג מן הזמן. משום שבגלל חבר אחד בלבד, ששיקוליו לא תמיד חייבים להיות לענין, לא רצוי לשבש את דיוניה של המועצה.

מר שפט:

אני חושב שכאן צריך להגן על כל חבר של המועצה.

י. תמיר:

אנחנו בסופו של דבר דמוקרטית של מפלגות, ואיננו מעוניינים שהנציגות במועצות תחפז יוחר מדי, למען טובת הענין. יש גבול לכל ליברליות, ולכן אני תומך בהצעה של 3/4, כדי למנוע אנרכיה.

מחליטים: בסעיף 53 לכתוב "בהסכמת 3/4 מחברי המועצה הנוכחים";
לאשר סעיפים 53 ו-54, בכפוף לחיקון הנ"ל.

א. גיבלבר:
יש לי שאלה למשרד הפנים: לא נהוג
אצלנו להפוך תקנון לחוק. הכנסת
צריכה לקבוע בשאלות עקרוניות של צדק וכו', ולא בשאלות של מה נוח לכל
גוף. שאלות כאלה של נוחיות צריכות להיקבע בתקנון הפנימי של כל גוף,
בתקנון שיאושר ע"י שר הפנים, ולא בחוק של הכנסת. ואילו כאן אנחנו
דנים בפרטי פרטים של תקנון, עד שאנחנו מתבלבלים ואיננו יודעים עוד
למעשה מה טוב ומה לא טוב. ככל שאנחנו מתקדמים בדיון בחוק אני משתכנע
בכך יותר ויותר.

היו"ר י. ארידור:
הערתו של ח"כ גיבלבר נראית לי
במקומה, אבל לא נוכל לפתור אותה
אלא עי"כ שבסוף הדיון נקבל החלטה לפיה שיבוי התקנון יוכל להיעשות ע"י
שר הפנים באישור ועדת הפנים. אינני מציע שניכנס לדיון זה עכשיו, אלא
לאחר שנסיים את החוק כולו, שלגביו אין לנו כל ברירה.

מר לוי:
רציתי רק להזכיר שהוועדה החליטה
לדון בשאלה אם התקנון יהיה מחייב
או לא מחייב בתום כל הדיונים בחוק הזה.

סעיף 55

ד. ברזילי:
אנחנו מחייבים מאד את קיצור
הפרוטוקולים, ללא צורך בפירוט
הדברים שכל נואם אומר.

מר שפט:
אני רוצה להפנות את תשומת לבכם
לסעיף 62 שלהלן, המאפשר לנהל גם
רישום מילולי של פרוטוקול, אבל כרשות ולא כחובה.

היו"ר י. ארידור:
יש כאן הצעה להוסיף פסקה שלפי דרישת
חבר - יירשמו דבריו גם במפורט.

מר שפט:
ובלבד שהדברים יירשמו בתמצית.

היו"ר י. ארידור:
קשה לי להתנגד לרצונו של חבר
לרשום דברים מווייקים. כי ייתכן
שירצה אח"כ להשתמש בדברים שנאמרו כבסיס לערעור וכו'.

ג. מואב:
פסקה (6) אומרת שהצעות יירשמו.
כל הצעה של חבר תירשם אפוא, אם
כי ללא הנמקה.

היו"ר י. ארידור:

אל מה על החשובה? ייתכן נושא
שבעקבותיו ילכו לביהמ"ש העליון.
אינני מציע רישום אוטומטי, אבל צריך לאפשר רישום נימוקי של חבר שדוש
לרשום אותם, כדי למנוע אח"כ ויכוחים וצורך בתצהירים וכו'.

ד. ברזילי:

יכול חבר לנסח את הצעתו כך שהיא
תכלול גם כמה דברי הנמקה. מאידך,
יש מקרים שחברים ירצו לכלול בפרוטוקול דברים למען ההסטוריה, כמו
הספדים או ברכות וכו'. לפעמים נאמרים דברי הערכה בישיבת המועצה לתורם
או לנדבן מסויים, ומעוניינים להעביר לו את הדברים שנאמרו. משום כך
רצוי להוסיף פסקה נוספת של "הודעה לפרוטוקול".

מר רותם:

דברים מסוג זה זכילים במסגרת
סעיף 62.

מר מוניץ:

אולי כדאי להוסיף פסקה של
מתן אינפורמציה ע"י היו"ר

המועצה, שתירשם אף היא בפרוטוקול.

היו"ר י. ארידור:

זה דבר אחר לגמרי.

א. גיבלבר:

ייתכן חבר שרוצה להשתמש בציטטה
מדברי ראש העיר, שיש בה משמעות
ציבורית. או למשל יכול חבר לקום ולהגיד: בישיבה קודמת אמרת כך-וכך,
אני מבקש שתסביר את דבריך. או: בישיבה קודמת הזהרתי אתכם, וכו'.
את כל אפשרות הציטוט הזאת אנחנו נוטלים מחברי המועצה כשאנחנו מחייבים
פרוטוקול מקוצר בלבד. ורוש אפוא סעיף המאפשר לחבר לדרוש שדברים
מסויימים שהוא אומר יירשמו בפרוטוקול.

מר שפט:

אולי אפשר להוסיף פסקה "עניינים
אחרים שהחליטה עליהם המועצה".

היו"ר י. ארידור:

במקרה כזה יש סכנה שהפרוטוקול
ישקף רק את דברי הרוג במועצה.
אם כבר - הייתי מציע לכתוב: דברים שנאמרו בישיבת המועצה ואשר חבר
המועצה דרש לרשום.

ד. ברזילי:

ומה אם הוא ידרוש לרשום את כל
דבריו במלואם? אולי מוטב לכתוב

"הודעות מיוחדות לפרוטוקול".

י. חטיב:

כדי למנוע הסתבכות הייתי מציע
לכתוב בפסקה (6): הצעות והודעות
קצרות.

מה ההבדל בין "הודעה קצרה" ובין
"הודעה אישית" לפי פסקה (8)?

מר שפט:

הודעה אישית היא הודעה תגובה על
פגיעה, עלבון וכו', או הבהרה

י. תמיר:

הנושאת אופי אישי.

אפשר בסעיף (8) לכתוב פשוט
"הודעה" ולא "הודעה אישית".

מר רותם:

היור' י. ארידור:

אי-אפשר לנקוט בדרך של מניעת
רישום פרוטוקול של דברים שנודשים.
ואני אינני רואה אסון בכך שיהיה פרוטוקול מלא יותר. גם אם עי"כ יתברר
שאנשים מדברים לפרוטוקול - זה עדיף על מתן ביטוי לדבריהם של חברים
בדרך אחרת.

רישום סטיצוגרפי יהווה הכבדה
תקציבית ניכרת.

א. גיבלבר:

לא רישום סטיצוגרפי, אלא מקוצר
ואובייקטיבי. זכותם של חברי

היור' י. ארידור:

מועצה שדברים שהם אומרים יפורסמו בצבור, ואינני רואה כאן כל הכבדה
תקציבית. עכ"פ, לגבי ועדות של הכנסת נאמר שצריך לרשום תמצית הדברים.
כאן הייתי אומר: רישום עיקרי הדברים.

התקנון כפי שמוצע כאן כבר קיים
כ-15 שנה ב-100 רשויות מקומיות,
ולא שמענו על תקלות. ההצעה כאן הוצעה על סמך הנסיון. אם מדברים על
רישום פרוטוקול מלא - ששמינים פרוטוקול מלא עדברים 3 עד 6 חודשים,
ועד אז איש אינו יכול לבדוק מה היו ההחלטות. אני מציע אפוא שהפרוטוקול
הרשמי הוא זה המוצע כאן. נוסף לכך יכולה המועצה לנהל רישום של כל
דברי המשתתפים, בנוסף ולא במקום.

מר רותם:

זה לפי סעיף 62.

מר שפט:

לא. סעיף 62 מדבר על סוג אחר של
רישום - ביד או ברשמקול וכו'.

מר רותם:

גם אם נוהג מסויים פועל שנים בלי
תקלות - יש הבדל כשבאים לכתוב

א. גיבלבר:

זאת בחוק מחייב. הייתי אולי מציע להבדיל בין רשויות מקומיות גדולות
של יותר מ-60 אלף או 100 אלף חושבים - שבהן יש מדיניות אחרת עם
חיי ציבור וכו', ובין רשויות קטנות יותר. ברשויות הגדולות אפשר לחייב
רישום מלא ומדויק. במקומות קטנים אפשר להסתפק בקיצור, ואין צורך
בשני סוגי פרוטוקולים, רשות והובה. אלא ברשות גדולה יהיה הרישום המלא
חובה.

היו"ר י. ארידור:

אני רוצה לשכנע בצורך ברישום מלא.
למשל: עובד שפוטר ע"י המועצה
והוא רוצה להגיש ערעור. איך יוכל לדעת את נימוקי הפיטורים שנמסרו
במועצה אם לא היה נוכח בשיבה ואין פרוטוקול? אינני חושב שאת החסכון
ברשויות המקומיות צריך להתחיל דווקא בענין זה. אנשי ציבור צריכים לתת
דוח על מה שהם אומרים. אני מציע אפוא לכתוב: "עיקרי הדברים שנאמרו
בשיבה".

א. גיבלבר:

על כך יש ויכוח בין הרוב ובין
המיעוט, מה הם "עיקרי הדברים".

היו"ר י. ארידור:

זה עדיף על אי-רישום. אפשר גם
לכתוב "רישום הדברים שנאמרו
בשיבה", מבלי לפרט רישום סטינוגרפי או לא.

מר מוניץ:

זה עלול להביא במבוכה את ירושם
הפרוטוקולים. במקרה של סכסוכים
פרסונליים יבואו אליו חברים בטענות שהרישום לא היה מדוייק.

מר שפט:

חברי לוי מציע לכתוב: "הצעות
והנמקתן הקצרה". כלומר, את
המלל לא ירשמו, אלא את ההנמקות להצעה בלבד.

היו"ר י. ארידור:

אני מסכים.

מר שפט:

כשמדובר בהספד או באום מסוג זה
שהזכיר מר ברזילי - יירשמו בלאו
הכי הדברים, סתוך הסכמה כללית.

מחליטים: בפסקה (6) לכתוב: "הצעות והנמקתן";

בפסקה (8) לכתוב: "הודעות" (במקום "הודעות אישיות");

לאשר סעיף 55 בתיקונים הנ"ל.

סעיף 56

היו"ר י. ארידור:

הסיפא של הסעיף נראה לי מיותר.
אינני רואה קושי באישור הפרוטוקול
בחתימת יד 24 שעות לפני הישיבה הקרובה מן המניין.

מר שפט:

הקושי הוא כשיש ישיבה מיוחדת
סמוך לפני הישיבה הקרובה מן
המניין.

ת. רווח:

אני הייתי מציעה למחוק את המלים
"דרך כלל" שבסיפא, ולהשאיר רק
"למקרה מסויים". זה עונה על הבעיה.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה
10.2.76

אני מסכים.

מר שפט:

ד. ברזילי:

ייתכן שקובעים ישיבה מן הסנין
תוך שבוע, כדי למייען ענין מסויים.
ייתכן גם שיו"ר הישיבה הקודמת נסע לחו"ל או נעדר מסיבה אחרת, ואין
לו אפשרות לחתום על הפרוטוקול. זה יהיה "מקרה מיוחד" שלגביו תחליט
המועצה על מסירת הפרוטוקול במועד אחר.

היו"ר י. ארידור:

אפשר לומר: ההעתק יימסר תוך 24
שעות לפני הישיבה הבאה, אלא אם

נמצע הדבר מסיבות של פורס-מאז'ור.

מר רותם:

כאן לא מדובר על פורס-מאז'ור אלא
על מקרה רגיל.

היו"ר י. ארידור:

אפשר לכתוב: "אלא אם נמצע הדבר
מסיבות שלא היתה ליו"ר או למזכיר

שליטה עליהן". במקרה כזה יימסר הפרוטוקול במועד מוקדם ככל האפשר. את
הניסוח המדוייק אפשר למצוא יותר מאוחר.

ד. ברזילי:

לכך אני מסכים.

מר שפט:

גם אני.

ד. ברזילי:

רציתי רק להוסיף שבפועל ייתכן
מצב שחברים יטענו ש-24 שעות אינן

מספיקות להם לעבור על הפרוטוקול כנדרש בסעיף הבא.

מר רותם:

כדאי באמת לכתוב "48 שעות"
במקום "24 שעות".

מחליטים:

לאשר סעיף 56 כדלקמן: יו"ר הישיבה, מזכיר העיריה
או מי שהוא הממין, יאשר את הפרוטוקול בחתימת ידם,
העחק ממנו יימסר לכל אחד מחברי המועצה לא יאוחר
מ-48 שעות לפני מועד הישיבה מן הסנין הקרובה, אלא
אם נמצע הדבר מסיבות שלא היתה ליו"ר או למזכיר
שליטה עליהן. במקרה כזה יימסר הפרוטוקול במועד
המוקדם האפשרי.

סעיף 57

ת. רווה:

מה במקרה שחבר מועצה חלה או
בחול ואינו יכול לבקש את התיקון?

היו"ר י. ארידור:

במקרה כזה יבקש מחבר אחר לעשות
זאת בשמו.

מחליטים: לאשר סעיף 57 כמוצע;
לאשר סעיף 58 כמוצע.

סעיף 59

האם נאמר משהו לגבי פרטום בקשה
לתיקון פרוטוקול של ישיבה סגורה?

היו"ר י. ארידור:

אין, ולא צריך להיות.

מר שפט:

מחליטים: לאשר סעיף 59 כמוצע.

רציתי להעיר שבסעיף 56 מדובר
על "מזכיר העיר או מי שהוסמך
על "מזכיר העיר בלבד". מה במקרה

ד. ברזילי:

על ידו, ואילו ביתר הסעיפים מדובר
שאינ מזכיר עיר במקום כלשהו?

במקום שאין מזכיר - יש ממלא-מקום.

היו"ר י. ארידור:

אבל כאן הסמכות היא ספציפית
למזכיר.

ד. ברזילי:

מר ברזילי צודק. בצו-א' נאמר:
מועצה שאין בה מזכיר יהיו בה

מר שפט:

הסמכויות והתפקידים לעובד הרשות שהמועצה הטילה עליו למלא את התפקיד
של המזכיר.

נרשום אפוא לפנינו את הערתו של
מר ברזילי, ונבקש ממשרד הפנים
שיגישו לנו הצעה להוסיף במקום כלשהו הגדרה לגבי מזכיר העיר, שהכוונה
היא או למזכיר עצמו או למי שפועל מטעמו או בתפקידו. משרד הפנים יציע
את המקום שבו יוכנס התיקון הכללי הזה.

היו"ר י. ארידור:

סעיף 60

מחליטים: לאשר סעיף 60 בנוסח דלקמן: "פרוטוקול של ישיבות
המועצה יהיה שמור במשרדיה, בידי מזכיר העיריה".

סעיף 61

סעיף (א) מדבר על כל אדם שמקום
סגוריו הקבוע הוא בתחום העיריה,
ועל כל בעל נכס או מחזיקו, אבל לגביו לא נאמר היכן.

ד. ברזילי:

ועדת הפנים ואיכות הסביבה
10.2.76

אחה צודק. גם לגבי בעל זכס או
מחזיקו צריך לכתוב "בתחום אותה
רשות".

היו"ר י. ארידור:

אולי כדאי לקבוע שפרוטוקולים
יהיו גלויים כעבור מספר שנים?
שנית, מה דינו של מבקר העיריה

י. חסיר:

לגבי פרוטוקולים סודיים?

כתוב: כל אדם שיש לו ענין בכך.
הכוונה היא בוודאי למבקר העיריה.

מר רותם:

הבהרת שני הענינים שהזכיר ח'כ
חסיר נדמה לי שצריכה להיעשות לא
במסגרת דיון על נוהל עבודתה של המועצה.

היו"ר י. ארידור:

רציתי רק להעיר שבחוק מבקר
העיריה נאמר שהוא רשאי לדרוש
כל ידיעה וחומר הדרושים לו לצורך מילוי תפקידו. זה כולל בוודאי גם
פרוטוקולים.

מר שפט:

מחליטים: לאשר סעיף 61, בחיקון שהציע מר ברזילי
לכתוב גם לגבי כל מחזיק בזכס "בתחום א תה
רשות מקומית".

סעיף 62

כאן הכוונה היא לרישום "באמצעים
אחרים" ולא "גדרך אחרת", וצריך

היו"ר י. ארידור:

לתקן את הנוסח בהתאם.

הכוונה היא לאפשר למועצה להחליט
שרישום פרוטוקול ייעשה באמצעות

מר שפט:

רשמקול, לעומת רישום ביד.

הסעיף מיותר, משום שבשום מקום
אחר לא נאמר שבלי הסעיף הזה

ת. רונה:

חובת רישום הפרוטוקול היא ביד דווקא.

בעיריות נהוג רישום פרוטוקול
מורחב, שאותו שומרים בעיריה,
בעוד שמה שמפיצים בין החברים זה רק ההחלטות וההצעות השונות, כמפורט
בסעיף 55 לעיל, שהוא בחזקת הפרוטוקול הרשמי. כשראש העיר מוסר למשל
אינפורמציה - הדברים נרשמים ומופצים, אבל זה איננו בחזקת הפרוטוקול
הרשמי. משום כך נראה לי סעיף 62 חשוב.

ד. ברזילי:

היו"ר י. ארידור:
אבל אז יצא שלגבי הפרוטוקול הזה לא יחולו כל אותם הסעיפים הקודמים שחלים על פרוטוקול לפי סעיף 55 (תיקון פרוטוקול, רשות לעיין וכו'). אלא פרוטוקול מורחב כזה יכול ראש העיר לשלוף כל אימת שירצה בכך, לנוחיותו הוא.

ד. ברזילי:
אבל זה לא הפרוטוקול הרשמי של העיריה.

היו"ר י. ארידור:
אם הפרוטוקול הזה מקבל גושפנקא של החוק, אם נאשר את סעיף 62 כמוצא - אין הגדל מבחינת רשמיותו בין פרוטוקול לפי סעיף 62 ובין פרוטוקול לפי סעיף 55.

מר שפט:
לאחר שסעיף 55 דיבר על פרוטוקול מצומצם - נראה לי הרעיון של פרוטוקול נוסף לפי סעיף 62. מה שאפשר לעשות זה להוסיף שכל ההוראות של הסעיפים הקודמים החלים על פרוטוקול לפי סעיף 55 יחולו גם על הסעיף 62. פרט להוראה בדבר מגבלת הזמן, משום שפרוטוקול מורחב כזה אי-אפשר יהיה להפיץ תוך זמן קצר. פרוטוקול כזה לא נורא אם יופץ גם כעבור חודשיים-שלושה.

היו"ר י. ארידור:
לכך אני מתנגד. לפי הסעיף הזה יכול הרוב במועצה להחליט שיירשם פרוטוקול קואליציוני בלבד, שיירשמו בו רק דברי ראש העיר וחברי סיעתו. ובפרט שראש העיר יוכל תמיד לתקן בו דברים שאמר, משום שהפרוטוקול הזה לא יובא לאישור אלא כעבור זמן רב. אם רוצים בפרוטוקול נוסף, מורחב - צריך לכלול אותו במסגרת סעיף 55. מתוך התנגדותנו לרישום פרוטוקול אחד מלא אנו יוצאים לפתע עם שני פרוטוקולים. משום כך נראה לי שסעיף 62 מיותר, ובפרט אם הכוונה איננה לפרוטוקול נוסף מבחינת הרכבו אלא מבחינה טכנית - רישום ביד או במכונה.

מר מוניץ:
הסעיף 62 הוא פרי מסורת הנהוגה כיום. בפקודה הקיימת כתוב "זכרון דברים יירשם". אלא שזכרון-דברים כזה הוא ספר עבה ואי-אפשר להפיצו. מכאן שנראית לי הצעת היו"ר: יש פרוטוקול אחד, והוא יהיה נייד. ואילו עיריה שמנהלת גם סטינוגרמה - הסטינוגרמה לא מופצת בין החברים.

מר רותם:
ניסוח הסעיף למעשה אינו תואם את הכוונה המקורית כפי שהחליטה עליה הממשלה. בהחלטת הממשלה בעניין זה נאמר: המועצה תהיה רשאית לקבוע שמלבד האמור בסעיף 54 יירשם זכרון-דברים נוסף בדרך אחרת בישיבת המועצה. כלומר, הכוונה לא הייתה לדבר טכני, אלא לכך שאפשר לרשום זכרון-דברים של כל הדברים שנאמרו ע"י חברי המועצה. אני רק סבור שאם הוספנו מה שהוספנו בסעיף 55 בפסקאות (6) ו-(8) - זה כולל הכל.

היו"ר י. ארידור:
אני רוצה שיהיה פרוטוקול אחד ולא שניים. מי שרוצה לרשום את דבריו באורח פרטי - יכול לעשות זאת, אבל כאמור באורח פרטי.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה
10.2.76

מר רותם: יש בכל זאת שיקולים של עבודה תקינה במועצה בכל הנוגע לפרוטוקולים.
הפרוטוקול הרשמי הוא זה שמפורט בסעיף 55. נוסף לכך ייתכן זכרון-דברים לשימוש הסטורי או לשם עימות.

מר שפט: אולי אפשר להחליט שאפשר לנהל גם רישום סטינוגרפי, ואולם אם נתגלו סתירות בין הרישום הסטינוגרפי לבין הפרוטוקול הפורמלי - הפרוטוקול הפורמלי עדיף.

י. חמיר: למה לנו לסבך את העניין? צריך להיות פרוטוקול אחד, כמו בכנסת, ולא יותר.

היו"ר י. ארידור: אני מצטרף לדברי ח'כ תמיר. נראה לי שדעת הוועדה היא שצריך למחוק את סעיף 62.

א. גיבלבר: ואם מועצה כלשהי חצה לנהל רישום מפורט?

היו"ר י. ארידור: תחקן את החקנון ותקבע לעצמה שהפרוטוקול האחד הזה יהיה רישום מלא. המועצה רשאית לקבוע שנוסף על פירוט הרישום לפי סעיף 55 יירשמו בפרוטוקול דברים נוספים, בדרך כלל או בנושא מסויים, אבל לא פרוטוקול נוסף.

א. גיבלבר: אני מציע לכתוב: המועצה יכולה להחליט על רישום פרוטוקול מלא.

היו"ר י. ארידור: אני מסכים גם לכך, ובלבד שיהיה פרוטוקול אחד.

ד. ברזילי: האם המועצה יכולה להחליט על רישום מלא בדרך כלל, או בעניין מסויים?

היו"ר י. ארידור: כל עוד לא ביטלה את החלטתה - ההחלטה בתוקף.

ד. ברזילי: רוב הרשויות עדיפו רישום עפי' סעיף 55. אלא שיש ישיבות מועצה חגיגיות שאין בהן הצעות לסדר או שאילתות וכו', ושאותן רוצים לרשום במלואן. צריך שיהיה ברור שהמועצה יכולה להחליט גם לגבי ישיבה מיוחדת, ולא רק בדרך כלל.

היו"ר י. ארידור: אני לא הייתי מציע את זה.

מר שפט:
אני חושב שמר ברזילי צודק. למה לא לאפשר למועצה להחליט שבישיבה פלוגית הן רוצות רישום מלא ובישיבה אחרת לא? היכן האוטונומיה שאנחנו רוצים לתת לשלטון המקומי?

היו"ר י. ארידור:
אפשר לכתוב: המועצה רשאית לקבוע שנוסף על הדברים האמורים בסעיף 55 יירשם פרוטוקול מלא של הדיונים, אם בדרך כלל ואם בישיבה מסויימת, ולהוסיף פסקה ברוח זו בסעיף 55. את סעיף 62 נמחק.

מחליטים:
למחוק את סעיף 62, ובמקומו להוסיף פסקה בסעיף 55, שאמר שהמועצה רשאית לקבוע שפרוטוקול על הדברים האמורים בסעיף 55 יירשם פרוטוקול מלא של הדיונים, אם בדרך כלל ואם בישיבה מסויימת.

3. אינפורמציה מפי ח"כ תמיר על פעולות לשמירת איכות הסביבה בצה"ל ובמסגרת ישראל

י. תמיר:
ברצוני למסור לכם מידע על מעורבות של המשטרה בצווא איכות הסביבה, ועל פעילות דומה בצה"ל.

שלשום ביקרתי בביה"ס לקצינים בשפרעם, בו מתאמנים 130 קציני משטרה. קצינים אלה החלו ללמוד מודעי איכות הסביבה, כיצד להכניס את המשטרה לתחום הפעילות של אגף חוקי איכות הסביבה. הרציתי לפניכם במשך שתיים, וצהנתי ביותר מתגובותיהם.

ביקרתי גם במחנות צה"ל בטיני, שבהם החלו ארועי "חודש הסביבה ואיכות החיים". ביום ה' שעבר הופעתי לפני חיילים ליד רפידים. אני חייב לומר שהיתה לי הפתעה בלתי רגילה. השטח נוקה, גדרות ושלטים נצבעו, וכו', לעומת עזו מה נוראה שהיתה שם קודם לכן. בעקבות ביקורי היתה לי גם פגישה עם שר הבטחון, ואני מקווה שיהיה לכך המשך.

היו"ר י. ארידור:
אני רוצה להודות לח"כ תמיר על פעילותו זו, ומקווה שיהיה לה המשך.

רציתי רק להזכיר שבשעתו כתבתי מכתב לשר המשטרה בענין שעמד על סדר יומנו, ולא קיבלתי תשובה. כן ברצוני להזכיר מכתב שכתבתי לשר הפנים בענין הצמדה לאינדקס של חובות שאזרחים חייבים לרשויות המקומיות, במקום שיטת הקנס הצהוגה - וגם לכך לא קיבלתי תשובה. רציתי לציין שאני עורך רשימה של מכתבים לשרים שלא קיבלנו עליהם תשובה, ובאחת הישיבות הקרובות יהיה על כך דיון בוועדת הפנים.

מר שפט:
אני מבקש ליטול על עצמי את האשמה לאי מתן החשובה בשני המקרים שהזכיר היו"ר. גם מכתבו של שר המשטרה וגם המכתב של שר הפנים הופנו אלי, ואני האשט בכך שטרם ניתנה לכם תשובה. בהזדמנות ראשונה נשיב לכם.

(הישיבה ננעלה ב-11.10)